

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17

Sector 5 , București,

CP 050741

Tel : +021 319 97 54

Fax : +021 336.85.48

e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 188 / 2015

privind soluționarea contestației depusă de

S.C .X. SRL din .X.,

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub nr.A_SLP 980/13.05.2015

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Administrația județeană a finanțelor publice .X. prin adresa nr. .X./29.04.2015, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.A_SLP 980/13.05.2015, asupra contestației formulate de **S.C. .X. SRL**, înregistrată la ORC sub nr. .X., CIF RO .X., cu sediul social în .X., .X., jud. .X..

Societatea contestă *Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015*, emisă în baza *Raportului de inspecție fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015* încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației județene a finanțelor publice .X., pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- **.X. lei** impozit pe profit ;
- **.X. lei** dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- **.X. lei** penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- **.X. lei** TVA;
- **.X. lei** dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA;
- **.X. lei** penalități de întârziere aferente TVA;
- **.X. lei** impozit pe veniturile din dividende;
- **.X. lei** dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende;
- **.X. lei** penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende.

Față de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, respectiv 18.03.2015, potrivit confirmării de primire aflată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la data de 06.04.2015, conform ștampilei registraturii Administrației județene a finanțelor publice .X. aplicată pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207, alin.(1) și art.209, alin.(1), lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data depunerii contestației, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. SRL**.

I. S.C. .X. SRL contestă Decizia de impunere nr.F-SV .X./03.03.2015 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015 pentru următoarele motive:

Societatea contestatară consideră că organul fiscal a încălcat dispozițiile art.67 alin.1 din O.G nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală în sensul că, în mod eronat a procedat la stabilirea bazei de impozitare a veniturilor și a TVA , precum și a obligațiilor fiscale aferente, în condițiile în care situația fiscală a tranzacțiilor din perioada 01.11.2012-31.03.2014 era determinată în mod concret.

Societatea arată că nu s-a aflat în vreuna din situațiile prevăzute de pct.65.1 și 65.2 din Normele metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală, întrucât nu au fost comercializate produse la alte prețuri decât cele înregistrate în contabilitate. Din raportul de inspecție fiscală și documentația anexată acestuia nu rezultă dovezi privind practicarea altor prețuri decât cele din actele de vânzare iar organul fiscal nu poate impune prețuri de vânzare comercianților atât timp cât acestea sunt mai mari decât prețurile de achiziție.

De asemenea, contestatară consideră că legea fiscală nu impune un anumit preț pentru vânzarea produselor, iar prețul de piață de care face vorbire art.11 alin.2 din Codul fiscal nu este incident speței întrucât acest text de lege se referă la persoanele afiliate.

Societatea apreciază că estimarea bazei de impozitare prin metoda produsului/serviciului și a volumului se aplică pentru estimarea

numărului produselor/serviciilor comercializate/prestate și/sau volumului activității desfășurate în condițiile în care registrele întocmite conțin informații privind costul bunurilor vândute și/sau folosind date și informații din diverse surse. Compararea prețurilor este o metodă de estimare utilizată în cazul vânzării între persoane afiliate și nu pentru stabilirea prețului de vânzare în cazul tranzacțiilor între persoane independente. Organul fiscal poate impune prețuri de vânzare comercianților atât timp cât acestea sunt mai mari decât prețurile de achiziție fiind stabilite în mod liber pe piață, prin concurență.

Potrivit dispozițiilor art.94 alin.2 din Codul de procedură fiscală , organul de inspecție fiscală avea obligația de a dovedi că S.C .X. SRL a comercializat produse cu alte prețuri decât cele înregistrate în evidența contabilă.

De asemenea, societatea consideră că organul fiscal nu a argumentat de ce tranzacțiile efectuate nu ar avea un conținut economic.

Faptul că societatea a emis bonuri fiscale pentru cantități mari de produse, că marfa aferentă unui transport a fost comercializată într-o singură zi nu reprezintă dovezi că S.C .X. SRL a comercializat produsele cu alte prețuri decât cele înregistrate în evidența contabilă, suspiciunea organului de inspecție fiscală nefiind suficientă pentru a proba lipsa scopului economic al tranzacțiilor.

În ceea ce privește TVA, societatea mai invocă și dispozițiile art.73 din Directiva Europeană privind TVA potrivit căreia baza de impozitare pentru livrarea unui bun sau prestarea unui serviciu, efectuate cu titlu oneros, este constituită de contrapartida primită în mod real în acest sens de persoana impozabilă. Această contrapartidă reprezintă valoarea subiectivă, respectiv valoarea primită în mod real, iar nu valoarea estimată conform unor criterii obiective.

Referitor la impozitul pe dividende distribuite persoanelor fizice, societatea consideră că, în ceea ce privește suma de .X. lei, nu este cazul unei obligații de plată suplimentare în condițiile în care impozitul pe dividende a fost înregistrat în evidența contabilă a firmei.

În privința sumei de .X. lei ridicată din caserie în luna septembrie 2014 de către administratorul societății, contestatara consideră că nu sunt incidente dispozițiile art.7 pct.12 din Codul fiscal întrucât S.C .X. SRL nu a plătit vreo sumă pentru bunuri sau servicii achiziționate de la un participant, nici sub nici peste prețul pieții, așa cum prevede norma în cauză. De asemenea, societatea consideră că nu sunt incidente nici prevederile art.67 din Codul fiscal întrucât organul de inspecție fiscală nu a dovedit că S.C .X. SRL a plătit vreo sumă de bani pentru bunuri sau servicii furnizate în favoarea unui participant, nu sunt identificate astfel de

bunuri sau servicii furnizate în favoarea asociatului unic și nici faptul că eventuala plată s-a făcut în folosul personal al acestuia.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației județene a finanțelor publice .X., s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015 în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr.F-SV .X./03.03.2015 constatându-se următoarele:

În ceea ce privește **impozitul pe profit** perioada verificată a fost 05.10.2012-30.09.2014.

Organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea veniturilor prin reconsiderarea prețului de piață practicat în realitate în piața din .X. în perioada ianuarie 2013-30.09.2014, stabilind venituri suplimentare în sumă de .X. lei și impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei.

Astfel, prin Procesul verbal nr..X./31.03.2014 încheiat de organele de control din cadrul Direcției regionale antifraudă fiscală .X. .X., s-a constatat că, în perioada decembrie 2012-ianuarie 2014, S.C .X. SRL a efectuat achiziții intracomunitare de produse agroalimentare (cartofi, varză, morcov, pătrunjel rădăcină, ceapă, mere, țelină, sfeclă roșie, păstârnac, pepene) din .X., .X. și .X., produse care au fost comercializate în piețe și oboare, către populație.

Inspectorii antifraudă au comparat prețurile practicate de S.C .X. SRL cu prețurile medii de vânzare ale produselor similare practicate în piețele agroalimentare din .X., conform „Nomenclatorului produselor agricole vândute în piețele agroalimentare” comunicat de Institutul Național de Statistică prin adresele nr..X./27.02.2014 și nr..X./27.08.2014 constatând o diferență semnificativă, prețurile practicate la comercializarea produselor fiind mai mici. Astfel, a fost estimată o diferență neînregistrată de .X. lei din care .X. lei TVA și .X. lei impozit pe profit.

De asemenea, s-a constatat că, în perioada noiembrie 2013-martie 2014 societatea a efectuat achiziții intracomunitare de mărfuri cu risc fiscal mare (fructe și legume), operațiuni monitorizate conform OPANAF nr. 406/2012 și nr.506/2012, în condițiile în care nu are spații de depozitare adecvate, nu are angajați cu contract de muncă care să efectueze operațiunile comerciale, nu deține mijloace de transport aferente efectuării transportului de marfă și comercializează bunurile în piețe târguri și oboare. Organele de inspecție fiscală au constatat că

societatea este dotată cu un singur aparat de marcat electronic, portabil, autorizat pentru comerțul ambulant.

Au fost verificate bonurile fiscale din rola martor, rapoartele zilnice emise de aparatul de marcat electronic fiscal și s-a constatat că a fost emis un singur bon fiscal pentru cantități mari de cartofi.

Conform fișelor de magazie întocmite și prezentate de societate și a rapoartelor zilnice emise de aparatul de marcat electronic fiscal, a reieșit faptul că marfa aferentă unui transport sau mai multor transporturi a fost comercializată într-o singură zi prin aparatul de marcat electronic portabil.

Urmare celor constatate s-a procedat la calcularea veniturilor neînregistrate prin diferența dintre prețurile medii reale practicate în piețele agroalimentare din Municipiul .X. și prețurile înregistrate din vânzarea cu amănuntul prin aparatul de marcat electronic și pe bază de factură declarate la organele fiscale de S.C .X. SRL folosindu-se Metoda comparării prețurilor.

De asemenea, aferent sumei de .X. lei constând în venituri suplimentare stabilite prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-SV .X./13.02.2013 încheiat de DGFP .X. ca urmare a reincadrării tranzacțiilor desfășurate de societate în perioada noiembrie-decembrie 2012, a fost calculat impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei.

În ceea ce privește **TVA** perioada verificată este 01.01.2013-30.09.2014.

Pe baza aceluiași constatări referitoare la reconsiderarea prețului de piață practicat în realitate de societatea contestată s-a majorat valoarea TVA colectată cu suma de .X. lei prin mărirea bazei impozabile ca urmare a reconsiderării prețului de piață practicat în realitate de societate în piața .X..

În ceea ce privește **impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice** perioada verificată este 05.10.2012-30.09.2014.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna septembrie 2014, societatea a calculat și înregistrat impozit pe dividende dar nu a virat impozitul în sumă de .X. lei aferent unei baze impozabile în sumă de .X. lei. Dividendele au fost încasate în luna septembrie.

De asemenea, s-a constatat că în luna septembrie 2014 asociatul unic al societății contestate, doamna .X. a ridicat bani din casieria societății în sumă de .X. lei. Din nota explicativă dată de administrator referitor la soldul de casă rezultă că banii au fost ridicați din casieria

unității pentru cheltuieli cu avocat plus cheltuieli de judecată. Având în vedere că nu există documente justificative care să ateste că banii au fost utilizați pentru societate, organele de inspecție fiscală au considerat că suma a fost utilizată pentru sine în temeiul dispozițiilor art.7 pct.12 și a art.67 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Prin urmare, pentru perioada verificată s-a stabilit impozit pe dividende suplimentar în sumă de .X. lei (.X. + .X.) la o bază impozabilă de .X. lei (.X. + .X.).

Urmare inspecției fiscale efectuate la SC .X. SRL, prin adresa nr. .X./05.03.2015, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., au transmis Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., Sesizarea penală nr..X./2015, însoțită de Procesul verbal nr..X./26.02.2015 având aceleași constatări cu cele din Raportul de inspecție fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015, pentru a analiza dacă aspectele constatate întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.9 alin.1 lit.a și b din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, prejudiciul cauzat bugetului de stat fiind în sumă totală de .X. lei, valoare ce se regăsește în totalitate în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015, contestată.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. În ceea ce privește suma totală de .X. lei reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente,

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care Procesul verbal nr. .X./26.02.2015 având aceleași constatări din Raportul de inspecție fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-SV .X./03.03.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, contestată, face obiectul Sesizării

penale nr..X./03.03.2015 înaintată Parchetului de pe lângă Tribunalul .X..

În fapt, ca urmare a inspecției fiscale efectuate la SC .X. SRL, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. au constatat faptul că, în perioada verificată, societatea a diminuat impozitele și taxele datorate bugetului de stat cu suma .X. lei reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente prin comercializarea de legume-fructe la prețuri subevaluate, situate sub prețurile de piață pentru astfel de produse.

Organele de inspecție fiscală au comparat prețurile practicate de S.C .X. SRL cu prețurile medii de vânzare ale produselor similare practicate în piețele agroalimentare din .X., conform „Nomenclatorului produselor agricole vândute în piețele agroalimentare” comunicat de Institutul Național de Statistică constatând o diferență semnificativă, prețurile practicate la comercializarea produselor fiind considerabil mai mici.

De asemenea, s-a constatat că, în perioada verificată, societatea a efectuat achiziții intracomunitare de mărfuri cu risc fiscal mare (fructe și legume), în condițiile în care nu are spații de depozitare adecvate, nu are angajați cu contract de muncă care să efectueze operațiunile comerciale, nu deține mijloace de transport aferente efectuării transportului de marfă și comercializează bunurile în piețe, târguri și oboare. Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea este dotată cu un singur aparat de marcat electronic, portabil, autorizat pentru comerțul ambulant.

Astfel, față de cele constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei și TVA suplimentară în sumă de .X. lei aferent cărora au fost calculate accesorii.

Prin adresa nr..X./05.03.2015 ,organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației județene a finanțelor publice .X., au transmis Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., Sesizarea penală nr..X./03.03.2015 însoțită de Procesul verbal nr. .X./26.02.2015 având aceleași constatări cu cele din Raportul de inspecție fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015 în baza căreia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015, pentru a analiza dacă aspectele sesizate întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.9 alin.1 lit.a și b din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, prejudiciul cauzat bugetului de stat fiind în sumă totală de .X. lei, valoare

ce se regăsește în totalitate în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015, contestată.

În drept, potrivit prevederilor art.214, alin.(1), lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă”.

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni care are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015, în baza căruia s-a emis Decizia de impunere nr.F-SV .X./03.03.2015, contestate, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a diminuat impozitele și taxele datorate bugetului de stat cu suma de 4.070.798 lei reprezentând impozit pe profit și TVA, prin neevidențierea în contabilitate a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a comercializat produse la prețuri subevaluate, situate sub prețurile de piață ale respectivelor produse, sustrăgându-se astfel de la plata impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat.

Potrivit Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările ulterioare, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată.

Aceste aspecte pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Prin Decizia nr. .X./28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art.22, alin.(1) din Codul de Procedură Penală, preluate de art.28 alin.1 teza 1 din Legea nr.135/2010 privind Codul de Procedură Penală potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o.

Totodată, se reține că prin Decizia nr. .X./2011, Curtea Constituțională apreciază că *„în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”*

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că Administrația județeană a finanțelor publice .X. a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. Sesizarea penală nr..X./03.03.2015, însoțită de Procesul verbal nr. .X./26.02.2015 având aceleași constatări cu cele din Raportul de inspecție fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere nr.F-SV .X./03.03.2015, contestată, pentru a analiza dacă aspectele sesizate întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.9 alin.1 lit.a și b din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, **suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii.**

A proceda altfel, **per a contrario**, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art.108 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, **fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar fi determinat afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar fi putut decurge din această situație.**

Având în vedere cele de mai sus, până la finalizarea cauzei penale, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214, alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră:“(3) **Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.**”

De asemenea, pct.10.1 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, statuează că :

“Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213, alin.(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate [...]”.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la finalizarea cauzei penale, **se va suspenda soluționarea contestației pentru suma de .X. lei reprezentând impozit pe profit, TVA și accesoriile aferente** procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214, alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. În ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile din dividende, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit acest impozit prin decizia de impunere contestată în

condițiile în care S.C .X. SRL nu a declarat până la data începerii inspecției fiscale impozitul pe veniturile din dividende datorat bugetului general consolidat al statului.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna septembrie 2014, societatea a calculat și înregistrat dar nu a declarat și virat impozit pe dividende în sumă de .X. lei aferent unei baze impozabile de .X. lei. Prin urmare, au stabilit în sarcina S.C .X. SRL impozit pe veniturile din dividende în sumă de .X. lei .

În drept, sunt incidente dispozițiile art.85 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, forma în vigoare în septembrie 2014, care prevăd :

“(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile [art. 82](#) alin. (2) și [art. 86](#) alin. (4);*
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”*

La art.82 alin.2 și art.86 alin.4 din același act normativ se precizează:

“ART. 82

(2) În declarația fiscală contribuabilul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege.”

“ART.86

(4) Declarația fiscală întocmită potrivit [art. 82](#) alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin declarație fiscală în care contribuabilul trebuie să calculeze cunatumul obligației fiscale, declarația producând efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât societatea nu a constituit ca obligație de plată impozitul pe veniturile din dividende, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au emis decizia de impunere contestată pentru suma de .X. lei, act administrativ fiscal ce constituie titlu de creanță.

În consecință, în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a din O.P.A.N.A.F nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-SV .X./03.03.2015 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015 de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației județene a finanțelor publice .X. pentru impozitul pe veniturile din dividende în sumă de .X. lei.

3. În ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile din dividende,

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă S.C .X. SRL datorează impozit pe veniturile din dividende în condițiile în care aceasta nu face dovada că sumele ridicate din casierie de asociatul unic au fost utilizate pentru desfășurarea activității societății.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna septembrie 2014, asociatul unic al S.C .X. SRL a ridicat bani din casieria societății în sumă de .X. lei. Din Nota explicativă dată de administratorul societății a reieșit că banii au fost ridicați din casieria unității pentru cheltuieli cu avocatul plus alte cheltuieli de judecată.

Având în vedere că nu au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală documente justificative care să ateste faptul că suma de .X. lei a fost utilizată pentru nevoile societății, s-a considerat că suma a fost utilizată pentru sine. În temeiul prevederilor art.7 pct.12 și ale art.67 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina S.C .X. SRL impozit pe veniturile din dividende suplimentar în sumă de .X. lei.

În drept, potrivit art.7 pct.12 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“12. dividend - o distribuie în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:(...)

Se consideră dividend din punct de vedere fiscal și se supune aceluiași regim fiscal ca veniturile din dividende:(...)

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.”

În conformitate cu prevederile art.67 alin.1 din același act normativ:

“Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor.”

Din analiza prevederilor legale mai sus enunțate se reține că legiuitorul a prevăzut că dividendele reprezintă o distribuție în bani efectuată de persoana juridică unui deținător de acțiuni sau părți sociale drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică.

De asemenea, potrivit prevederilor art.7 pct.12 din Codul fiscal, dacă suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui acționar sau asociat al persoanei juridice este efectuată în scopul personal al acestuia, atunci suma respectivă este tratată ca dividend.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr.F-SV .X./03.03.2015, reiese că asociatul unic al S.C .X. SRL a ridicat din casieria societății sume de bani în scopul de a achita diverse cheltuieli, fără a justifica cu documente că acestea ar fi fost utilizate în scopul desfășurării activității economice a societății.

Se reține că, pentru a nu fi tratate drept dividende, societatea contestatară trebuia să demonstreze cu documente (chitanțe, facturi, etc.) că sumele ridicate de asociatul unic, doamna .X. au fost utilizate pentru nevoile societății. Se reține faptul că nici în timpul desfășurării inspecției fiscale, nici în susținerea contestației, S.C .X. SRL nu a prezentat documente din care să reiasă că sumele ridicate din casierie în

luna septembrie 2014 de asociatul unic .X. au fost folosite în scopul desfășurării activității societății deși sarcina dovedirii acestui aspect cade în sarcina contribuabilului.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că, în mod legal organele de inspecție fiscală au încadrat respectivele sume ca fiind folosite în interes personal în condițiile în care societatea nu a făcut dovada folosirii acestora în folosul activității societății.

Pe cale de consecință, sumele ridicate de asociatul unic al S.C .X. SRL reprezintă sume ridicate în scopul personal al persoanei fizice care din punct de vedere fiscal sunt tratate ca dividende, conform prevederilor art.7 pct.12 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C .X. SRL pentru suma de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile din dividende.

4. Referitor la accesoriile în suma totală de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din dividende în sumă de .X. lei, se reține că stabilirea în sarcina contestatarei de obligații fiscale accesorii aferente debitelor stabilite suplimentar de plată reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, iar întrucât în ceea ce privește debitul de natura impozitului pe venituri din dividende în sumă de .X. lei, contestația formulată de S.C .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-SV .X./03.03.2015 a fost respinsă ca neîntemeiată și nemotivată, iar prin contestație neprezentându-se alte argumente referitoare la modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada și cota aplicată, aceasta se va respinge ca neîntemeiată și pentru suma de .X. lei, cu titlu de accesorii, conform principiului „*accessorium sequitur principale*”.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art. 214 alin.(1) lit.a și alin.(3), art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.10.1 și 11.1 lit.b din O.P.A.N.A.F nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se :

DECIDE

1.Suspendarea soluționării contestației formulate de SC .X. SRL, împotriva Deciziei de impunere nr.F-SV .X./03.03.2015 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, emisă de Administrația județeană a finanțelor publice .X. pentru suma de .X. lei reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente în sumă de .X. lei, TVA în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente în sumă de .X. lei.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care contestatarul sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative prezentate în motivarea prezentei decizii.

2.Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C .X. SRL pentru suma totală .X. lei reprezentând impozit pe veniturile din dividende în sumă de .X. lei, majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente în sumă de .X. lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR GENERAL
.X.**